

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:

Kfv.I.37.472/2026/6.

A tanács tagjai:

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
dr. Figula Ildikó előadó bíró
dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró
dr. Bögös Fruzsina bíró
dr. Kalas Tibor bíró

A felperes:

felperes
(cím1)

A felperes képviselője:

dr. Kulcsár István ügyvéd
(cím2)

Az alperes:
Bizottsága

Neumann János Egyetem Fellebbviteli
(cím3)

Az alperes képviselője:

Brindza Attila elnök
(cím3)

A per tárgya:
határozat jogszerűsége vizsgálata

hallgatói fegyelmi ügyben hozott

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a felperes

A felülvizsgálni kért határozat:
6.K.701.278/2025/17. számú ítélete

Szegedi Törvényszék

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Neumann János Egyetem Gazdaságtudományi Kar nemzetközi gazdaság és gazdálkodás mesterképzés szak nappali tagozatos hallgatója volt 2023. szeptember 19-től. Hallgatói jogviszonya 2024. május 10-én arra tekintettel szűnt meg, hogy a felperes bejelentette hallgatói jogviszonya megszűnését.

[2] A felperessel szemben az egyetem dékánja 2023. november 7-én fegyelmi eljárást indított, egyrészt tantárgyi jelenléti ívvel kapcsolatos visszaélés, másrészt az oktatás rendjének súlyos megzavarása miatt. Az eljárás megindításáról a felperest értesítették, az értesítést azonban a felperes nem vette át, ezért a kézbesítési fikció 2023. december 12-én beállt.

[3] A Neumann János Egyetem Gazdaságtudományi Kar Kari Hallgatói Bizottsága (a továbbiakban: az elsőfokú fegyelmi jogkör gyakorlója) fegyelmi tárgyalást tűzött 2024. február 22. és 2024. március 21. napjára, amelyeken a felperes nem jelent meg. A második fegyelmi tárgyaláson tanúk meghallgatására is sor került.

[4] Az elsőfokú fegyelmi eljárás lefolytatását követően az elsőfokú fegyelmi jogkör gyakorlója 2024. március 28-án kelt NJE/274/19/2024. számú határozatával a felperest hallgatói jogviszonyából eredő kötelezettségeinek vétkes és súlyos megszegése miatt kizárás a felsőoktatási intézményből fegyelmi büntetéssel sújtotta. Döntése érdemét a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 55. § (1) bekezdésére alapította.

[5] Az elsőfokú fegyelmi jogkör gyakorlója határozata által megállapított tényállás szerint a felperes a 2023. szeptember 5-én kvantitatív alapok című tantárgyhoz kapcsolódó órán személyesen nem volt jelen, ugyanakkor másnap megjelent és ekkor utólag szeptember 5-ére, és előre szeptember 7-ére is aláírta a jelenléti ívet, melyre tekintettel a felperes a jelenléti ívvel történő visszaéléssel a hallgatói jogviszonyból fakadó kötelezettségét vétkesen és súlyosan megszegte.

[6] Az elsőfokú fegyelmi jogkör gyakorlója által hozott határozat indokolása szerint az oktatás rendjének súlyos megzavarására azért került sor, mert a felperes 2023. október 11-én olyan zavaró és megbotrántoztató viselkedést tanúsított, melyre tekintettel rendőri intézkedésre is sor került, emellett a felperes általános jelleggel is rendszeresen zavarta a tanórákat, az adminisztrációval kapcsolatos ügyintézés alkalmával kellemetlenül viselkedett, és a felsőoktatási intézményhez méltó kommunikáció során általánosan elvárható magatartáshoz kapcsolódó zsinórmérték nem jellemezte a magatartását, így az Nftv. 43. § (2) bekezdés harmadik fordulata szerinti kötelezettségszegést kétséget kizáróan megálllíthatónak találta. Utalt arra, hogy miután a felperes a fegyelmi tárgyaláson nem jelent meg, ezért a tényállást Szakfelelős szakfelelős, az egyetem egyetemi docensének 2023. október 16-án kelt levelére, és nevezett személy, valamint Oktató oktató tanúkénti meghallgatására alapította. Az alkalmazott büntetés körében az Nftv. 55. § (2)-(3) bekezdésére utalva hivatkozott arra, hogy a rendelkezésre álló adatok eredményeként a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

[7] A felperes fellebbezése alapján eljár alperes, mint másodfokú fegyelmi jogkör gyakorlója, 2024. június 13-án kelt NJE/2673/5/2024. számú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította. A másodfokú határozattal szemben a felperes keresettel élt, melyet a Szegedi Törvényszék alaposnak talált, ezért 2025. március 6-án kelt 6.K.701.265/2024/15. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolása szerint az alperes határozata a bírósági eljárásban nem pótolható olyan fokú indokolási hiányosságban szenved, amely az ügy érdemére is kihatott. A bíróság a megismételt eljárásra az alperesnek előírta, hogy döntését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésének megfelelő indokolással kell ellátnia és nem mellőzheti a felperes jogorvoslati kérelmében foglaltak és a felperes meghallgatása során előadottak ismertetését és értékelését, annak rendelkezésre álló bizonyítékokkal való összevetését.

[8] Az alperes a megismételt eljárásban 2025. május 15-én kelt NJE/268/8/2025. számú határozatában a felperes jogorvoslati kérelmét ismételten elutasította. A határozat indokolása szerint a tantárgyi jelenléti ívvel történő visszaélés megvalósítása egyrészt a jelenléti ív, másrészt a tanúvallomás alapján egyértelműen bizonyított. Az oktatás rendjének súlyos megzavarása körében pedig utalt az elsőfokú fegyelmi eljárás ügyirataira, a tanúk által előadottakra, amelyek alapján megállapíthatónak találta, hogy a felperes 2023. október 11-én, valamint általános jelleggel is, rendszeresen zavarta a tanórákat, az adminisztrációval kapcsolatos ügyintézés alkalmával a felsőoktatási intézményhez méltó kommunikációt nem folytatott. Mindezzel az oktatás rendjét súlyosan megzavarta, az Nftv. 43. § (2) bekezdés harmadik fordulata szerinti kötelezettségszegés is kétséget kizáróan megállapítható volt.

[9] A fegyelmi büntetés vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az eset összes körülményére, különösen a sérelmet szenvedettek körére, a következményekre, a jogsértő magatartás ismétlődésére és az elkövetett cselekmény súlyára figyelemmel a legsúlyosabb fegyelmi büntetés alkalmazását ítélte arányosnak a felperessel szemben még úgy is, hogy a jelenléti ívvel történő visszaélés önmagában csak a megrovás fegyelmi büntetéssel lett volna sújtandó. A kiszabott büntetéshez kapcsolódó mérlegelés során megjegyezte, hogy a felperes magatartása nyilvánvaló rosszhiszeműséget feltételezett akkor, amikor az egyetem oktatója felszólítása ellenére 2023. október 11-én nem hagyta el a tantermet, és ezzel megakadályozta az óra megtartását, amely magatartás alkalmas volt az egyetem és ezzel együtt az oktatás rendjének súlyos fokú megzavarására, és az egyetem hallgatóinak oktatáshoz való jogának korlátozására.

Az elsőfokú közigazgatási bíróság ítélete

[10] Az alperes határozatával szemben felperes részéről előterjesztett keresetet a Szegedi Törvényszék alaptalannak találta, ezért azt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján elutasította, és megállapította, hogy az alperes döntése a keresetben említett körben nem jogszabálysértő, illetve csak olyan eljárási szabályszegés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt.

[11] Az ítélet indokolása szerint – függetlenül attól, hogy a felperes hallgatói jogviszonya folyamatban lévő fegyelmi eljárás időtartama alatt megszűnt – az Nftv. 58. § (3) bekezdés c) pontja alapján a felperes jogorvoslati joga fennállt.

[12] A bíróság elsőként megállapította a Kp. 97. § (4) bekezdésére figyelemmel, hogy a megismételt eljárásban az alperes eleget tett az új eljárásra kötelező ítéleti iránymutatásnak, ugyanis az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megfelelő indokolással látta el döntését.

[13] Az ítélet kiemelte, hogy a közigazgatási pernek nem volt tárgya sem a 2023. október 11-ei eseményen jelen lévő oktató felelősségének a kérdése, sem az, hogy az egyetem a fegyelmi eljáráson kívüli körben megsértette-e a felperes hallgatói jogait.

[14] Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta a keresetnek az eljárásjogi jogszabálysértésekre történő hivatkozását. Egyrészt megállapította, hogy az ügyintézési határidő túllépése bár megvalósult, de utalva az Alkotmánybíróság (17/2019. (V. 30.) AB határozat) és a Kúria (Kfv.35.367/2019/12., Kfv.37.123/2020/4.) gyakorlatára rögzítette, hogy az ügyintézési késedelem az ügy érdemére nem hatott ki. Másrészt megállapította, hogy az alperes előtti eljárásban a bizottság határozatképtelenségére a kereset eredménytelenül hivatkozott, ugyanis az SZMSZ 3. Rész HKR. V. Fejezet 10. § (3) bekezdése szerint akkor határozatképes a bizottság, ha tagjainak több, mint a fele jelen van. A perbeli esetben pedig a 8 fős alperesi bizottságból 4 fő személyesen, míg 1 fő online volt jelen, mely online részvételnek akadályát nem volt, azaz a bizottság határozatképes volt. Harmadrészt megállapította, hogy bár a másodfokú fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyve aláírására a felperes részéről nem került sor, miután a felperes megtagadta annak aláírását, de az aláírás hiánya, mint formai hiba az ügy érdemére nem hatott ki. Ugyancsak alaptalannak találta a felperes azon kifogását, hogy jegyzőkönyvezés nem szó szerint történt. Ötödrészt megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a határozat a releváns tényállást nem tartalmazta, mert a döntés indokolása a szükséges mértékben megtörtént.

[15] Az ügy érdemét érintve elsőként rámutatott arra, hogy a felek a per első tárgyalásán egyezően nyilatkoztak arról, hogy a vitatott kérdést jogkérdésnek tekintik, és a felperesnek bizonyítási indítványa nem volt.

[16] A bíróság álláspontja szerint a felperes keresetében előadottak a tantárgyi jelenléti ívvel kapcsolatos kötelezettségszegés fennállásának cáfolatára nem voltak alkalmasak, és az SZMSZ 3. Rész HKR. III. fejezet Tanulmányi és Vizsgaszabályzat 14. § (1) bekezdésére utalással megjegyezte, hogy az egyetem jogosult az előadáson, illetve a konzultáción való részvétel nyilvántartására.

[17] Az ítélet szerint a felperes keresetében lényeges hangsúlyt kapott az oktatás rendjének súlyos megzavarása, a 2023. október 11-én történtekkel kapcsolatos megállapítások sérelmezése, ugyanakkor a felperes maga is elismerte, hogy 2023. október 11-én az oktató többszöri felszólítására nem ment ki a teremből, és azt is, hogy kezelhette volna megfelelőbben a helyzetet. A bíróság nem fogadta el a felperes motivációjaként előadott azon állítását, hogy úgy gondolta, amennyiben kimegy a teremből, azzal elfogadja, hogy az oktató

a többi hallgató előtt emberi méltóságot sértő hangnemben beszélhet vele. Ezzel összefüggésben a bíróság kiemelte, hogy a per tárgya nem az oktató felelősségének vizsgálata volt, hanem a felperes magatartásának a megítélése. Önmagában az, hogy a felperes úgy érzi, emberi méltóságát sértő hangnemben szóltak hozzá, nem teszi lehetővé számára a hallgatói kötelezettségek mellőzését. A felperesnek életkorából és korábbi élettapasztalatából adódóan ismerni kellett azt az általánosan elfogadható magatartási szabályt, hogy nem lehet szándékosan az órák menetét, a zárthelyi dolgozat lebonyolítását indokolatlanul zavarni, ezzel pedig a hallgatótársak és az oktató munkáját akadályozni. Utalt arra, hogy az eljáró bizottság jogszerűen vette figyelembe nem csak a 2023. október 11-ei eseményen történeteket, hanem a felperes általános magatartását is, amelyet a tanúvallomásokon túl a rendelkezésre álló elektronikus levelek is alátámasztottak.

[18] Alaptalannak találta a bíróság a kiszabott büntetés súlyával kapcsolatos felperesi kifogásokat is. Utalt arra, hogy az alperes a fegyelmi büntetés elrendeléséről mérlegelési jogkörben döntött az Nftv. 55. § (1), (2) és (3) bekezdés alapján. Hangsúlyozta, hogy a Kp. 85. § (5) bekezdése a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége vizsgálata során milyen követelményeket fogalmaz meg, és utalt a Kúria 2/2015. (XI. 25.) KMK véleményében foglaltakra. Hangsúlyozta, hogy a jogalkotó széleskörű mérlegelési jogkört biztosított az alperes számára a kiszabható fegyelmi büntetések vonatkozásában, ennek során a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata az ügyben releváns szempontokat részletesen tartalmazza, a mérlegelés szempontjai, azok okszerűsége a határozatból megállapíthatóak, a határozat felülmérlegelésének így nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozással kérte.

[20] A felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmét és az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést abban látta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésében foglalt, illetve a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt kötelezettségének, ezért az ítélete jogszabálysértő.

[21] A felperes szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, a tényállást hiányosan állapította meg, a megállapított tényállásból nem megfelelő jogi következtetést vont le, melyek az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésnek minősülnek, ami miatt a felülvizsgálati kérelem befogadása indokolt.

[22] A felülvizsgálati kérelem érdemét érintően elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását, az alperes határozata megsemmisítése és az alperes új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezése mellett, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása mellett.

[23] Felülvizsgálati kérelme érdemi részében alapvetően megismételte a kereseti kérelmében előadottakat, és állította, hogy a felperes objektív tények alapján nem követett el kötelezettségszegést a terhére rótt legsúlyosabb vétséggel kapcsolatban, hiszen jogszerűen tartózkodott a teremben. Visszautasította azt az alperesi állítást, hogy a jogszerű cselekedetét rosszhiszeműen követte volna el. Állította, hogy az alperes határozata azért is megalapozatlan, mert az abban megállapított, terhére rótt vétségeket kizárólag egy, nem

független tanú állításaira alapozta, semmilyen további bizonyítékkal nem támasztotta azokat alá.

[24] Sérelmezte az ítélet [78] pontjában rögzített, felperes által írt e-mailek figyelembevételét, továbbá a másodfokú fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyvének felperes általi aláírása elmaradása bíróság általi értékelését. Sérelmezte továbbá, hogy az oktató ellen nem indult felelősségre vonási eljárás, és hogy a bíróság a keresetlevelében első helyen megjelölt jogsérelemre, az eljárás méltánytalanságára semmit nem mondott. Kifogásolta az ítéletnek a bizottság határozatképességére vonatkozó megállapítását, illetve az ügyintézési határidővel kapcsolatos bírói értékelést is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye az alábbiak miatt.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[27] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását azonban bizonyítani, és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[28] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésében szereplő szabályozás nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, és ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza.

[29] A Kúria rámutat arra is, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása és a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés a felülvizsgálati eljárás elkülönült szakaszai, és a Kp. a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról történő döntéshozatal során nem ad lehetőséget a Kúriának arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse meg és határozza meg, hogy mi minősülhet eljárásjogi szempontból befogadhatósági oknak (Kfv.37.084/2025/2.).

[30] A Kúria a felperes befogadhatósági kérelme vizsgálata során megállapította, hogy bár a felperes megjelölte a Kp. 118. § (1) bekezdésben szereplő egyik befogadási okot, konkrétan az a) pont ad) alpontját, ugyanakkor a Kp. 117. § (4) bekezdésében előírt, ezen befogadási okhoz kapcsolódó részletes indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

[31] A Kp. 117.§ (5) bekezdése kifejezetten kizárja a hiánypótlási felhívás kibocsátását a befogadási ok és annak indokolása körében. A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésére történő hivatkozás, azaz a bizonyítás eredményének mérlegelése szabályai felhívása, továbbá a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdése, azaz a bíróság indokolási kötelezettségének megsértésére történő hivatkozás nem teljesíti a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti részletes indokolási kötelezettséget.

[32] A bírói gyakorlat szerinti ugyanis a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontban szereplő befogadási okra való hivatkozás esetén a kérelmezőnek be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés a konkrét ügy érdemére kihatással volt, továbbá, azt olyan részletességű indokolással kell ellátni, hogy annak ténybeli alapja kétséget ébresszen az ítélet helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy ahhoz további érdemi vizsgálatra ne legyen szükség (Kfv.37.035/2025/2., Kfv.35.037/2025/2.).

[33] A Kúria hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint nem pótolja a befogadási kérelem hiányzó indokait a felülvizsgálati kérelem érdemi részében előadott jogi érvelés.

[34] A Kúria rámutat arra – anélkül, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemében állást foglalna –, hogy a felülvizsgálati kérelem alapvetően az elsőfokú bíróság általi, bizonyítékok téves értékelésére hivatkozik. A Kúria gyakorlata pedig egységes abban, hogy önmagában az, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem ért egyet a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadáshoz nem elegendő (Kfv.35.007/2024/2.). A Kúria gyakorlata abban is következetes, hogy a felülvizsgálati eljárásban az eljárt bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére – iratellenesség vagy kirívó okszerűtlenség hiányában – a Kúriának nincs törvényes lehetősége (Kfv.37.760/2022/2., Kfv.37.052/2023/2.).

[35] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára történő hivatkozás alapján a felülvizsgálati kérelem befogadására indokot nem látott, ezért a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[36] A Kp. 117. § (4) bekezdése a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapított befogadási kérelem esetén részletes indokolási kötelezettséget állapít meg, melynek elmulasztása esetén a Kp. 117. § (5) bekezdése a hiánypótlás lehetőségét kizárja.

Záró rész

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[38] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[39] A végzéssel szembeni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. július 8.

dr. Tóth Kincső a tanács elnöke, dr. Figula Ildikó előadó bíró, dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró, dr. Bögös Fruzsina bíró, dr. Kalas Tibor bíró